

Sannheten om **JULEN**

Sannheten om
JULEN

Dette heftet er ikke til salgs.
Det er en gratis tjeneste i
offentlighetens interesse, utgitt av
Philadelphia Church of God.

© 2016 Philadelphia Church of God
Ettertrykk forbudt

COVER: [ISTOCK.COM/JOSTAPHOT](https://www.istock.com/photo/Jostaphot)

Trykket i De forente stater.
Hvis ikke annet er nevnt, er
Bibelsitatene fra Norsk Bibel A/S, 1988

DET ER MANGE – UNGE SOM GAMLE – OVER HELE JORDA, SOM BLIR rørt, og har varme følelser for de tradisjonene som omgir julen. Familier kommer sammen. Barna venter på den kvelden de vil få gavene sine. Nære familie og venner gir gaver og kommer sammen for å spise julemiddag og minnes tidligere juler de har hatt sammen. Det er ingen tid som er akkurat lik dette.

Imidlertid står denne mest populære høytiden i verden overfor litt av en kamp disse dager. Denne tiden som er ment å representere glede, fred og familieharmoni, er en kilde til økende kontrovers.

På den ene siden har julen kommet til å bli assosiert med noen ting som er det motsatte av gode. Tradisjonene med å gi gaver har blitt omgjort til å spre materialisme. Forretningene øyner en mulighet til å fylle butikkene sine og øke fortjenesten sin, og forbrukerne slåss for å dra nytte av gode kjøp og tilbud. Sporten med julehandelen, som i årevis begynte fredagen etter høsttakkefest, forstyrrer den helligdagen – og blir stadig mer manisk. Scener med mobbende, vanvittige kjøpere som slåss om varer med rabatt har blitt vanlig.

Fokuset til forbrukersamfunnet skaper andre problemer som at familier setter seg i gjeld eller ikke betaler regningene sine for å finansiere dette pengeforbruket. Depresjon – som ofte er knyttet til økonomiske problemer – og til og med selvmord har en tendens til å øke i denne høytiden. På toppen av det protesterer sekulariser høylytt for å få en slutt på offentlige religiøse fremvisninger.

På den andre siden av denne kontroversen er det tilsynelatende dalende antallet av mennesker som prøver å ta

vare på det de betrakter som julens hellighet. Den minskende rollen til den religiøse skikkelsen som denne høytiden er oppkalt etter, er årsaken til ikke en liten grad forferdelse. Hvert år ser det ut som om, midt i bråket med kommersialisme, materialisme og utskielser, det er noen få som forsøker å minne alle på om at denne høytiden er ment å handle om Guds Sønn. Han er, sier de, «grunnen til høytiden.»

Hva mener du om julen?

Sannheten om dette spørsmålet er at *begge sider* tar noen viktige sannheter for gitt, og trekker noen forhastede slutninger.

Kjenner du til SANNHETEN om julen? Kanskje har du, lik mange andre, begynt å se mange av de problemene som er forbundet med denne høytiden. Kanskje har du valgt å skyve disse bekymringene til side for å holde denne tradisjonen, uten å tenke mer på det. Eller kanskje er du en av dem som hver jul blir stadig mer desillusjonert.

Dette temaet er sannsynligvis viktigere enn du har tenkt.

Har du noen gang tenkt på: *Hva tenker Gud om julen?* Han er veldig interessert i denne høytiden.

GRUNN FOR HØYTIDEN Tradisjonell kristendom ønsker å få «Kristus» tilbake i «julen.» Men var Han noensinne der?

EN KRISTEN HØYTID?

Jul – på engelsk Christmas, betyr «messe for Kristus,» som på engelsk ble forkortet til «Christ-mass [Kristus-messe].» Nesten alle som hevder å være kristne – enten de er katolikker, protestanter eller noe annet – og til og med mange ikke-kristne, feirer denne årlige høytiden. Men hvor fikk de denne skikken fra? Den finnes ikke i Det nye testamente. Vi finner ingen bevis på at de opprinnelige apostlene feiret denne høytiden. Den er ikke nedtegnet noe sted i Bibelen. Det er faktisk ikke *før lenge etter at Kristus og apostlene døde*, at denne høytiden ble akseptert som en kristen feiring.

Det betyr ikke at denne høytiden begynte på den tiden. Egentlig begynte denne feiringen, og det meste av dens tradisjoner – angivelig ment å anerkjenne fødselen til Jesus Kristus – *lenge før Jesus ble født!*

Opprinnelsen til jul finnes i HEDENSKE skikker. Ikke før i det fjerde århundre etter Kristus – *300 år etter at Jesus Kristus levde og døde* – ga Den katolske kirken denne langvarige hedenske skikken dens [på engelsk] kristenklingende navn.

I heftet sitt *Den enkle sannheten om julen*, forklarte Herbert W. Armstrong hvordan det gikk til at Den katolske kirken valgte å innføre denne skikken: «Husk, den romerske verden hadde vært hedensk. Før det fjerde århundre var det veldig få som var kristne, selv om antallet var økende, ble de forfulgt av regjeringen og av hedninger. Men da Konstantin ble keiser, og avga sin bekjennelse som kristen i det fjerde århundre, og plasserte kristendom på lik fot som hedenskap, begynte hundretusener av folkene i den romerske verden å akseptere denne kristendommen, som nå var populær.

«Men husk at disse menneskene hadde vokst opp med hedenske skikker, der den fremste av disse var denne avgudshøytiden 25te desember. Det var en høytid med festligheter, med dens spesielle ånd. De likte den! De ønsket ikke å gi slipp på den ... Konstantins anerkjennelsen av søndag, som hadde vært dagen for hedensk soltilbedelse, og ... innflytelsen av den hedenske manikeismen, som identifiserte Guds SØNN med den fysiske SOLEN, ga disse hedningene i det fjerde århundret, som nå omvendte seg til 'kristendommen' i stor stil, en unnskyldning for å kalle den hedenske høytiden deres med dato

25. desember (fødselsdagen til solguden), for fødselsdagen til Guds SØNN.

«Og det er hvordan 'jul' ble tillagt vår vestlige verden! Vi kan gi den et annet navn, men det er likevel den samme soltilbedelseshøytiden! Den eneste forandringen er hva vi kaller den! Du kan *kalle* en kanin en 'løve,' men det er likevel en kanin, akkurat det samme.»

Sannheten er at de tidlige kristne ikke feiret fødselsdager – ikke en gang Kristus' fødsel. Den katolske teologen Origen (185-232 e. Kr.) erkjente at «i Skriften, var det bare syndere, ikke helgener, som feiret fødselsdagen sin» (*Katolsk leksikon*).

Encyclopedia Americana, 1944-utgaven, bekrefter disse opprinnelsene: «Den var, ifølge mange autoriteter, ikke feiret i det første århundret til den kristne kirken, da den kristne skikken generelt var å feire *døden* til bemerkelsesverdige personer i stedet for fødselsdagen deres. ... En fest var etablert til minne om denne hendelsen [Kristus' fødsel] i det fjerde århundre. I det femte århundre bestemte Den vestlige kirken at den skulle feires for alltid *på dagen til den romerske festen for fødselen til Sol*, siden det ikke fantes noen sikker kjennskap til dagen for fødselen til Kristus» (uthevelsene tilføyd gjennom hele).

Ja – julefeiringen [«Christmas»] eksisterte århundrer før Kristus' fødsel! «Grunnen til høytiden» var hedenskap og vintersolverv. Et sted rundt tre århundrer etter Jesus' død, bestemte kirkeledere seg for å bevare denne feiringen, men kalle den med Kristus' navn. «Den hedenske høytiden med dens spetakkel og festligheter var så populær at kristne var glad for en unnskyldning for å fortsette denne feiringen uten å endre mye på ånden og måten,» sier *New Schaff-Herzog Encyclopedia of Religious Knowledge*.

Som du kanskje kan tenke deg, falt ikke dette samarbeidet med hedendommen i god jord hos mange fromme troende. Ingen steder er Skriften talsmann for å feire Kristus' fødselsdag – eller noe fødselsdag, for den saks skyld. Ikke overraskende var det derfor som dagens kristendom *Kristne Historie* forklarer, at mange trodde «det ville være galt å ære Kristus på den samme måten som farao og Herodes ble æret. Fødselsdager var for hedenske guder» (8de august 2008). *Schaff-Herzog* sier videre: «kristne forkynnere fra Vesten og Det nære Østen protesterte mot den usømmelige lettsindigheten som Kristus'

fødselsdag ble feiret på, mens kristne i Mesopotamia beskyldte sine Vestlige brødre for avgudsdyrkelse og soltilbedelse fordi de tok denne hedenske høytiden i bruk som kristen.» Hvis de bare kunne se hvordan «Kristus' fødselsdag» blir feiret i dag.

Kristen Historie sa: «Den hedenske opprinnelsen til datoen for jul, så vel som opprinnelsen til mange av de kristne skikkene (å gi gaver og festligheter fra romersk midtvinterfest; grønt, lys og veldedighet fra det romerske nyttåret; store vedkubber og diverse matvarer fra teutoniske høytider), har alltid nørt opp under disse argumentene mot høytiden. 'Det er bare hedenskap forkledd som kristendom, ' argumenterer neistemmene.»

Folk som feirer jul, avviser disse faktaene som irrelevante. Men før du gjør det bør du spørre deg selv hva *Gud* gjør.

BETYDNINGEN AV 25. DESEMBER

Slik *Encyclopedia Americana* skrev, er datoen for når Kristus ble født usikker. 25. desember er allment *antatt* å være når Han ble født. Men forskning viser at dette *ikke kan* være den rette datoen!

Da Jesus Kristus ble født, forteller Lukasevangeliet at «Det var noen hyrder der på stedet som var ute på marken og holdt nattevakt over sin hjord» (Lukas 2:8). Desember er midt i en kald, regnfull årstid i Judea. Hyrdene brakte alltid flokkene sine inn fra heier og fjell i innhegninger senest i midten av oktober, for å beskytte dem. Salomos høysang 2:11 og Esra 10:9 og 13 viser at vinteren var regntid, og bekrefter dermed at hyrdene ikke ville ha vært ute på de åpne heiene 25. desember, midt på vinteren.

Legg merke til hva Edmond Stapfer skriver i boken sin *Palestine in the Time of Christ*: «Sauene gikk hele sommeren på heiene ... I måneden ... som tilsvare halvparten av oktober til halvparten av november, ble sauene brakt tilbake til kveet, og var der om vinteren.»

Adams Clarke's Commentary adresserer spørsmålet på denne måten. «Det var en skikk blant jødene å sende sauene sine ut i ødemarken rundt Passover [tidlig vår] og bringe dem hjem igjen ved begynnelsen av det *første regnet*. Den tiden de var ute vaktet hyrdene på dem dag og natt. Da ... det *første regnet* begynte tidlig i måneden *Marchesvan*, som tilsvare deler av

oktober og november, finner vi at sauene var holdt der ute på åpne heier hele *sommeren*. Og da disse hyrdene *ennå ikke* hadde brakt flokkene sine hjem, er det et sannsynlighetsargument at *oktober* ikke hadde begynt, og følgelig at vår Herre ikke ble født 25. *desember*, da ingen flokker ville være ute på heiene; Han kunne heller ikke ha blitt født senere enn *september*, siden flokkene fremdeles var ute på heiene *om nettene*. På selve dette grunnlaget må Jesu *fødsel i desember* bli gitt avkall på. Foringen av dyrene ute på heiene er et *kronologisk faktum*. ...»

Det var for kaldt for sauene å være ute på heiene sent i desember. Hvorfor skulle da fødselsdagen til Kristus feires denne dagen? *Encyclopedia Britannica* sier: «Grunnen til at julen ble feiret den 25. desember er usikkert, men den mest sannsynlige grunnen er at tidlige kristne ønsket at datoen skulle sammenfalle med den hedenske, romerske høytiden som markerte 'fødselsdagen til den ubeseirede solen.'»

Den katolske kirkens eget leksikon, *Catholic Encyclopedia*, gjør mange oppsiktsvekkende innrømmelser over dette temaet. Her er bare noen få fra 1911-utgaven. «Julen var ikke blant de tidligste høytidene til kirken.» Det er riktig – julen var ikke innstiftet av Jesus Kristus, den ble heller ikke helligholdt av noen av de apostlene som var personlig undervist av Kristus. «Det første beviset på denne høytiden er *fra Egypt*» (ikke Jerusalem). Rundt 200 e. Kr. begynte egyptiske teologer å feire fødselsdagen til Kristus på den 25. Pachon, som tilsvarer 20. mai på vår kalender. «*Hedenske skikker* som var forent rundt januarcalendae tilnærmet seg julen.»

Som du kan se viser verdslig og katolsk historie at julen opprinnelig definitivt IKKE handlet om å feire fødselsdagen til Kristus. Den katolske kirken tok denne skikken over fra hedninger. Men hvor fikk hedningene den fra?

For å finne den sanne opprinnelsen til julen og tradisjonene som omgir den, må vi se lengre tilbake til en annen historisk kilde, den eneste sanne kilden til levende kunnskap: den Hellige Bibelen.

ORGANISERT OPPRØR MOT GUD

I løpet av tiden for Syndefloden, som er nedtegnet i 1 Mosebok, grep Gud inn for å bringe Satans villedende arbeid til en

skrikende stans. Menneskene hadde blitt så perverse og onde at Gud gjorde Seg klar til å begynne på nytt igjen (1 Mosebok 6:5-7). Likevel fikk Satan det travelt like etter Syndefloden og satte opp et ANNET HEDENSK system.

De fire århundrene som fulgte etter Syndefloden var kanskje de *mest kritiske* i menneskenes historie. De var arenaen for EN ENORM KAMP FOR KONTROLLEN AV MENNESKEHETEN.

Dekket bare i den korteste detalj, hadde Mesopotamiadalen blitt overbefolket av Noas etterfølgere som oppfylte Guds befaling om å bli mange og fylle jorden, 100 år etter Syndefloden (1 Mosebok 9:1). Den jødiske historikeren Josephus skrev i *Antiquities of the Jews*: «Gud befalte dem også å sende kolonier til utlandet, for å befolke jorden inngående – slik at de ikke skulle anstifte en opprørsånd seg imellom, men kunne kultivere en stor del av jorden, og på en rikelig måte nyte dens frukter: Men de var så *dårlig instruert* at de ikke adlød Gud...»

Legg merke til at noen hadde lært disse menneskene FEILAKTIGE PRINSIPPER OG SKIKKER, som de brakte med seg over hele jorden.

I 1 Mosebok 10:8-9 er det en mann ved navnet Nimrod som blir beskrevet som «en mektig jeger.» Hebraisk indikerer at han var en TYRANN eller DESPOT. Han var kjent overalt for sin «MAKT.» Navnet *Nimrod* er avledet fra *marad* på hebraisk, som betyr «han gjorde opprør.» Skjønt han senere tok mange forskjellige navn, er det ene som teller for Gud, det som beskriver han best: «han gjorde opprør.»

Nimrod, grandsønnen til Kam, Noas sønn, la grunnlaget for et system med organisert konkurranse. Styret hans var basert på et økonomisk system basert på konkurranse og profitt. Han bygde Babels tårn, det opprinnelige Babylon, oldtidens Ninive, og mange andre byer, og organiserte det første kongeriket i denne verden – alt i strid med Gud.

Nimrod kopierte, utbredte og utvidet samfunn og skikker som hadde eksistert siden Syndefloden, et system som Gud kaller «Kains vei» (Judas 11) – en vei som hadde ført til *fullstendig ødeleggelse*.

Oldtidens skrifter forteller mye om denne mannen, som startet det store *organiserte frafallet* fra Gud. Nimrod grunnla faktisk det babylonske systemet som har grepet verden siden den gang. Han institusjonaliserte sin strid mot Gud på en måte som *fremdeles dominerer vår verden*.

Nimrod var så ond at det blir sagt at han til og med giftet seg med sin egen mor, hvis navn var Semiramis. Ved hjelp av sine intriger, hadde Semiramis blitt kjent som Babylons «himmeldronning.» Det gjorde Nimrod til «den himmelske guddommelige sønnen.» Sammen utgjorde de et PERVERS MOR-SØNN-TEAM.

«Med den sivile kraften han utøvde, satte Nimrod seg selv opp som prest over de tingene som folk tilba, for å skaffe seg et sterkere grep på dem og gradvis sette seg selv i DEN SANNE GUDS STED.» (Dr. C. Paul Meredith, *Satan's Great Deception*).

Som en selvutnevnt yppersteprest for solguden Merodach – også kjent som Molok eller Baal – hadde Nimrod også ansvaret for noen grusomme handlinger, inkludert «rensing» av spedbarn ved å ofre dem i ilden. Dette var veldig avskyelig i Guds øyne (f. eks. 3 Mosebok 18:21; Jeremia 32:35; Esekial 20:31) og førte til Nimrods død. Nimrod måtte betale for volden sin med sitt eget liv (1 Mosebok 9:6).

Bibelen forteller ikke hvordan Nimrod døde, men tradisjoner fra oldtiden antyder at Nimrod kan ha blitt henrettet av Sem, Noas sønn, som var sterkt imot Nimrods opprør mot Gud. Sem var den av sønnene som vandret nærmest Guds veier, som faren hans hadde lært ham.

Tradisjonen fortsetter med å si at Nimrods legeme ble kuttet i biter, brent og deretter sendt til diverse familier på jorden som en advarsel fra Gud. Nimrod ble hugget ned, slik et tre blir felt med øksen.

Mens Nimrod levde, satte han seg selv i Guds sted ved det diktatoriske styret sitt. Da han døde FORTSATTE beundrerne hans Å TILBE HAM SOM EN GUDDOMMELIG HELT! De KALTE HAM «BAAL,» et navn som senere blir funnet gjennom hele Det gamle testamente. Baal betyr *master* eller *herre*. Det var bare naturlig at Nimrod gjord krav på dette navnet. Han satte seg selv i selve stedet for den sanne Herre eller Master av hele universet. Men *Baal* var ikke Nimrods eneste andre navn – han

DEN OPPRINNELIGE MADONNA Det opprinnelige Madonna-og-barn-symbolet i julen kommer fra Semiramis og sønnen hennes Horus, illustrert i dette reliefftrykket fra ptolemeiske perioden i Dendera, Egypt.

hadde *mange* navn. I Babylon var han kjent som *Tammus*. I Syria og Grekenland, *Adonis* – som også betyr *herre*. I Egypt var han guden Osiris, og ble identifisert i «mysterie»-symbolisme som okse!

SOLGUDEN VENDER TILBAKE

Lurer du på hva denne oldtidshistorien har å gjøre med dagens julefeiring? Legg merke til dette: Etter Nimrods død ble Semiramis hersker over sønnens kongerike. Hun ble brukt av Satan, og spredte en ond doktrine om at Nimrod overlevde – som et åndsvesen. Hun fremmet en mysteriereligion der hun hevdet at Nimrod nå *var* SOLGUDEN.

Lik sin sønn, ble også Semiramis kjent under forskjellige navn. *Encyclopedia Britannica* identifiserer henne som «forbundet med duene til Ishtar eller Astarte. ... Semiramis uimotståelige sjarm, hennes seksuelle utskielser, og andre funksjoner i legenden, støttet alle det synet at hun primært er en form av Astarte, og derfor passende betraktet som Assyrias grønne dronning.»

Lange's Commentary sier at «Ashtaroth ... tilsvarende Hera, stjernedronningen. Ashtaroth betyr 'stjernen.' ... Måne og stjerner, lysarmaturer i nattehimmelen, er blandet i Ashtaroth. Hun representerer himmelens samlede skare.»

Semiramis ble tilbudt som HIMMELDRONNINGEN, eller GUDS STORE MOR. Hun drev hor med de ledende mennene på den tiden, og overtalte dem til å akseptere denne mysteriereligionen som tok plassen til den sanne Gudstilbedelsen. Hun hevdet også at en av de uekte sønnene hennes, Tammus, ble til ved en magisk lysstråle fra den store solguden. Hun hevdet at babyen var en gjenfødt Nimrod, det lovede avkom i 1 Mosebok 3:15, DNB 1978. Semiramis er opphavet til historien om at et fullvoksnet eviggrønt tre dukket opp over natten fra en død trekubbe, som symboliserte frembruddet av det nye livet til den døde Nimrod. På hver årssdag for fødselen hans, hevdet Semiramis at Nimrod ville besøke det eviggrønne treet og legge gaver under det. Det nye eviggrønne treet symboliserte at Nimrod hadde blitt levende igjen i Tammus.

Dette er den virkelige opprinnelsen til Julenissen og jule-treet. Det er grunnen til at Jeremia kjente til jule-treet, seks

århundrer før Jesus Kristus enda var født.

Legg merke til hva Gud nedtegnet ved denne profetens hånd: «Hør det ord Herren har talt til dere, Israels hus!» (Jeremia 10:1). Gud vil at vi skal følge nøye med på dette. Han krever at vi skal høre *Hans perspektiv* på denne skikken.

«Så sier Herren: *Vend dere ikke til hedningenes vei*. Vær ikke redde for HIMMELSENS TEGN, fordi hedningene er redde for dem! For folkenes SKIKKER er tomhet. De feller et tre i skogen, og treskjæreren lager det til med øks. Med sølv og gull pryder de det. Med spiker og hammer fester de det, så det ikke skal falle. Som en dreiet søyle er de ting som blir laget, og de kan ikke tale. De må bæres, for de kan ikke gå!» (versene 2-5).

Gud legger ikke fingrene imellom her. Han fordømmer disse *hedenske skikkene*, disse «ufornuftige» doktrinene (vers 8) og sier at de viser mangel på frykt og respekt for Ham som «folkenes konge!» (vers 7).

Jeremia snakket også om dette treet i

FØRKRISTNE Seks hundre år før Kristus fordømte Gud praksisen med å hogge ned eviggrønne trær og plassere dem i hjemmet.

tilknytning til «himmelens tegn,» som viser til disse selvopphøyde guddommene til solguden, Baal, og himmeldronningen, Astarte.

I Jeremias dager gjorde folk dette treet til en avgud. Ordet *treskjæreren* i Jeremia 10:3 beskriver ikke en tømmerhugger. Det hebraiske ordet betyr en håndverker, gravør eller skaper – med andre ord, en skulptør som lager avguder. Det samme ordet i Jesaja 40:19-20 og Hosea 8:4-6 beskriver fabrikanten av avgudsbilder.

I minst 10 bibelske referanser, blir det *grønne* treet assosiert med avgudsdyrking og falsk tilbedelse (f. eks. 1 Kongebok 14:23). Siden alle trær er grønne i det minste deler av året, viser den eksplisitte omtalen av «grønn» til arter som beholder det grønne hele året rundt: eviggrønne.

Ordet øks i Jeremia 10:3 viser spesifikt til et utskjæringsredskap. Gud fordømmer helt tydelig bruken og dekorasjonen av et eviggrønt tre, og uttrykker Sin avsky for menneskenes ulydighet overfor det andre budet (2 Mosebok 20:4-6). Gud sier at de som ignorerer Hans bud, viser at de hater Ham. Gud fordømmer hedenske praksiser – inkludert juletreet.

FLERE JULES KIKKER

Lenge før Kristus' tid, feiret hedenske romere *Brumalia*, eller solens gjennfødelse, etter vintersolverv. De feiret denne høytiden med de samme skikkene de gjorde på fødselsdagen til guden sin – solguden. Det var ekte avgudsdyrkelse.

Brumaliafeiringens symboler sto for en rekke hedensk overtro som involverte livets kilde, eller fruktbarhet. De brukte et lite tre, som angivelig skulle ha vokst opp av en gammel, død trekubbe over natten. I dag blir ungtreet kalt juletre; kubben blir kalt «Jul.» De brukte runde kuler og egg, som de malte slanger og andre motiver på. Dette var lenge før tiden med glitter og glass. De forgylte nøttene og kulene symboliserte sola, og minnet hedningene på hva de trodde var livets kilde. De lagde kranser av kristtorn, fordi det var en av de få plantene som fremdeles har små, runde frukter midtvinters, selv i det snøfylte nord.

De brukte også misteltein, på grunn av en hedensk overtro som involverte dens eggende egenskaper – en grunn til at folk

fortsatt holder på med den hedenske overtroen å kysse under mistelteinen.

«Hvor fikk vi nå denne skikken med misteltein fra?» skrev herr Armstrong i heftet sitt om jul. «Misteltein ble brukt av oldtidens hedninger på denne høytiden til vintersolverv, fordi den ble betraktet som hellig for solen, og for sin antatte legende kraft. Den hedenske skikken med å kysse under mistelteinen var et tidlig steg i en natt fylt med usømmeligheter og berusede utsvevelser – der de feiret døden til den ‘gamle solen’ og fødselen til en ny sol ved vintersolverv. Misteltein, som er hellig på hedenske høytider, er en parasitt!

«Kristtornbær ble også betraktet som hellige for solguden. Julekubben er i virkeligheten ‘solkubben.’ ‘Jul’ betyr ‘hjul,’ et hedensk symbol på solen. Likevel snakker bekjennende kristne om den ‘hellige juletiden’!»

«Juleskikker er en utvikling fra tider som langt forutdaterer den kristne perioden – en avstamning fra sesongbaserte, hedenske, religiøse og nasjonale praksiser, omgitt på alle kanter med legender og tradisjoner» (*Encyclopedia Britannica*, 15. utgave). Denne og andre autoritære referanseverker underbygger at mange dekorasjoner slik som kristtornkransen, misteltein og julekubber, er relikvier fra førkristne tider!

I løpet av tiden til Romerriket, hundrevis av år før «kristendom» kom inn i hovedstrømmen i vestlig kultur, ble det feiret hedenske høytider. *Encyclopedia Britannica* forklarer: I den romerske verden var Saturnalia (17-23 desember) en tid for lystigheter og utveksling av gaver. 25. desember ble også betraktet som fødselsdatoen til den iranske mysterieguden Mithra, Rettferdighetens Sol. På det romerske nyttåret (1. januar), ble hus dekorerte med grønt og lys, og det ble gitt gaver til barna og de fattige. Tyske og keltiske juletradisjoner ble lagt til disse feiringene da de tyske stammene trengte inn i Gallia, Storbritannia og Sentral-Europa. Mat og godt felleskap, julekubben og julekaker, grønt og grantrær, og gaver og hilsninger markerte alle ulike aspekter av denne festtiden.»

Er det en tilfeldighet at disse skikkene er så nært assosiert med julen til denne dag?

Når vi ser oss omkring i juletiden, er vi vitne til moderne versjoner av skikker som ble etablert århundrer før Kristus ble født. Kristendommen tilegnet seg disse skikkene uten noen

instruksjon fra Skriften om å gjøre det. Det var ikke før 300 år etter at Kristus døde, at de hedenske romerne overbeviste de religiøse myndighetene om å akseptere høytiden deres, Saturnalia, og stemple den med navnet til Kristus.

Hver eneste en av de hedenske skikkene som nå forurenser ordinær kristendom, begynte med bevisst opprør mot Gud Skaperen, det samme Vesenet som kom til denne jorden for å lære oss sannheten, og redde oss ut av vårt bedrag og vår synd.

GA IKKE DE VISE MENNENE GAVER?

Men hva med det som mange betrakter som den viktigste juletradisjonen, den med å *kjøre* og *utveksle gaver*? Det er i det minste i Bibelen – er det ikke? Når alt kommer til alt, ga ikke de vise mennene gaver til Jesus' fødselsdag?

Fakta viser at, til og med her, vil de som helligholder jul, få seg noen overraskelser.

Bibliotheca Sacra, 12. utgave, skriver: «Utvekslingen av gaver mellom venner er karakteristisk for både julen og Saturnalia, og må ha blitt adoptert av de kristne fra hedningene, slik påminnelsen fra Tertullian klart viser.»

«Kjensgjeringene er at denne skikken som folk holder fast på, med å utveksle gaver med venner og familie, *ikke har et eneste spor av kristendom i seg*, selv om det kan virke rart!» Herr Armstrong skrev: «Dette feirer ikke fødselsdagen til Kristus, heller ikke ærer den Han! Forestill deg at noen du er glad i har fødselsdag. Du ønsker å ære den personen på hans eller hennes fødselsdag. Ville du da kjøpe rikelig med gaver for *alle andre*, utveksle gaver frem og tilbake med *alle dine* venner og kjære, men fullstendig ignorere noe gave for den som du ærer fødselsdagen til? Det er heller absurd hvis du ser på det på den måten, er det ikke?» (i det nevnte verk).

Da de vise mennene forærte gaver til Kristus i Matteus 2:1-11, fulgte de en eldgammel skikk i Østen med å *forære gaver til en konge* når de kom inn i hans nærvær. De ga ikke gaver

SYMBOLIKK Kristtornkranser og julekubber – mer tradisjonelle enn du tror – ble assosiert med feiring av vintersolverv mer enn 2000 år før Kristus ble født.

til hverandre, slik mange gjør i dag, men til Ham (vers 11). De ga heller ikke gaver på den dagen Han ble født, siden det tok disse vise mennene flere dager eller til og med uker å nå Ham.

Adam Clarke's Cpmmentary sier det følgende om vers 11: «Østens folk nærmet seg aldri konger eller andre store personligheter uten en gave i hendene. Skikken blir ofte nevnt i Det gamle testamente, og eksisterer fortsatt i Østen ...»

SELV JULENISSEN

Alle som er gamle nok til at foreldrene deres slutter å lure dem, vet at julenissen er en myte. Men visste du at også hans opprinnelse er hedensk?

«St. Nicholas, biskopen i Myra, var en helgen som ble æret av grekerne og latinerne på den 6. desember ... en legende om hans hemmelige tildeling av medgift til de tre døtrene til en fattig borger ... sies å være opprinnelsen til den gamle skikken om å gi gaver i all hemmelighet på St. Nicholaskvelden, som i ettertiden ble overført til julaften. Derav forbindelsen mellom julaften og julenissen ...» (*Encyclopedia Britannica*, 11. utgave).

Foreldre strever hele året rundt å lære barna sine ikke å lyve, likevel forteller de selv «julenisseløgnen» når julen kommer. Et lite barn blir lært opp til å tro at det er en mann som går rundt og gir gaver til alle på julaften, men ingen ser ham. Det barnet lærer at julenissen vet alt om det, og at det er best de oppfører seg ordentlig, ellers vil det ikke få noen gaver. Deretter når barnet blir eldre, blir det fortalt at det faktisk ikke finnes en julenisse.

Tenk over det! Hva *godt* kommer det til slutt ut av å lære barna våre disse falske ideene og forårsake desillusjonering? Denne bisarre tradisjonen kunne faktisk gjøre mye for å ødelegge grunnlaget for troen deres på den høyst virkelige, levende Gud!

MEN ALLE ANDRE GJØR DET

Julen er en hedensk høytid. Det er et absolutt faktum. Hvis du bare skraper på overflaten av noen av de tradisjonene som er forbundet med julen, vil du øyeblikkelig finne noen heller groteske, desidert *ukristelige* fakta. Noen tar anstøt av det når

de blir påpekt, men Gud befaler Sin trofaste Kirke å forkynne slike ting (Jesaja 58:1).

Likevel er mange som kjenner til disse hedenske opprinnelsene raske til å svare: *Jeg tilber ikke noen hedensk solgud! Jeg bruker disse tradisjonene til å ære fødselsdagen til Jesus Kristus.* Julen er kristen hvis du gjør den kristen, er det mange som argumenterer. Forresten feirer alle andre den, så hvorfor skulle ikke vi ta del i disse festlighetene?

Hvordan besvarer Gud en slik resonnering? Bortsett fra det faktum at Gud ikke påbyr julehøytiden, bortsett fra det faktum at Kristus ikke var født 25. desember og at dens skikker er gjennomsyret av hedenskap, spiller det noen rolle om vi feirer jul av de «riktige» grunnene?

Det synes å være få som noensinne stanser og tar i betraktning hva Gud tenker om disse tradisjonene, som er opprettet av mennesker.

Har ikke Gud retten til å fortelle oss *hvordan* og *hvordan* Han ikke vil bli tilbedt?

Gjennom hele Bibelen åpenbare Gud klart at Han ikke vil akseptere fåfengt tilbedelse, *selv om det er ment å være til Hans ære!*

Kan du feire hedenske høytider for å ære Jesus Kristus? Her er Guds åpenhjertige svar: «[V]okt deg da, så du ikke lar deg lokke til å følge i deres spor [hedningene og deres skikker] etter at de er utryddet for deg. Du må ikke spørre etter deres guder og si: Hvordan tjente disse folk sine guder? Slik vil også jeg gjøre! Du skal ikke gjøre som de når du dyrker Herren din Gud. *For alt det som er en styggedom for Herren, og som han hater, det gjør de for sine guder. ...*» (5 Mosebok 12:30-31). Legg merke til at Gud ikke bare forbyr å tjene andre guder, men også forbyr å *forsøke å ære den sanne Gud ved å følge de samme tilbedelseskikkene* som folk i verden har.

«Forgjeves dyrker de meg,» sa Jesus, «for de lærer fra seg lærdommer som er menneskebud. Dere forlater Guds bud og holder fast på menneskers forskrifter» (Markus 7:7-8).

Gud vil ikke at folk skal finne opp sine *egne måter* å tilbe Ham på!

Jesus sa i Johannes 4:24 at sanne Gudstilbedere adlyder Ham i *ånd og sannhet* – som betyr i henhold til sannheten i Guds Ord (Johannes 17:17).

KRISTUS VAR IKKE FØDT PÅ, ELLER NOE STED I NÆRHETEN AV, 25. DESEMBER! Bibelen påbyr ingen steder å feire fødselsdagen til Kristus. Den nytestamentlige Kirken feiret den aldri. Det er ingen registrering av at Jesus Kristus eller apostlene Hans hugde ned et tre og pyntet det. Julen er en ikke bibelsk tradisjon, skapt av menneskeresonnering. Den er rotfestet i hedenskap og er uttrykkelig forbudt ifølge Guds bud. Men fortsatt, som herr Armstrong forklarte i *Den enkle sannheten om julen*, «Folk flest tar i dag lett på det påbudet fra Gud, eller som om det ikke har noen gyldighet uansett, og FØLGER MENNESKETRADISJONER MED Å FEIRE JUL.»

Det er mange som vet at julen er hedensk, men de avviser fremdeles å gi slipp på den. Noen vil svare at den betyr så mye for barna, og at den bringer familier sammen. Gjør den virkelig det? Har løgner, bedrageri og hedenskap noensinne oppnådd slike ting? Andre vil si: *Men jeg tilber ikke juletreet. Det er ikke en avgud for meg.* Gud sier aldri at avguder bare er utskårne bilder som uvitende religiøse barbarer ber til. «Vet dere ikke, at når dere byr dere fram for å lyde noen som tjenere, så er dere dermed tjenere under den som dere lyder ...» (Romerne 6:16).

Hvis du ser hvordan Gud fordømmer jul, men likevel fortsetter å feire den, er gjenstanden for din hengivenhet jul – ikke Gud. For mange mennesker er julen en slik avgud.

Spør deg selv: «Hva er *kilden* til religionen min?» Religion er lydighet, tjeneste og tilbedelse av gjenstanden for ens tilbedelse – et system med tro og hengivenhet til en overordnet myndighet – bekjennelsen, praksisen og overholdelsen av hvilken som helst tro og praksis, kreves av den overordnede myndigheten.

En av grunnene til at julen er så populært i dag, er FORDI GUDS LOV FORBYR Å HOLDE DEN SKIKKEN – og menneskets sinn, som det sier i Romerne 8:7, ER FIENDTLIG MOT GUDS LOV! Som herr Armstrong pleide å si, hvis Guds lov faktisk *befalte oss å feire jul, VILLE LANGT FÆRRE GJØRE DET!*

En annen grunn til at julen er så populær er simpelthen at det synes som om alle andre feirer den. Det er menneskets natur å følge med strømmen – å akseptere populære skikker blindt, uten en gang å stanse opp og spørre hvorfor.

Folkeopinionen skulle ikke hindre enkeltindivider som kjenner sannheten, fra å vende seg bort fra en høytidsperiode

som er gjennomsyret av hedenskap. Jesus sa, at for å være Hans disipler, ville det være ganger da vi ville måtte forsake ønskene til familie og venner for å følge Ham (Lukas 14:26-27).

En annen grunn for allmenn aksept av denne hedenske skikken i den vestlige verden: Satan har brukt FALSKE PRESTER og SVIKEFULLE ARBEIDERE for å blinde verden for denne klare og enkle sannheten om hva Bibelen faktisk sier (2 Korinterne 4:4; 11:13 og Åpenbaringen 12:9).

ET POSITIVT ALTERNATIV

Gud fordømmer ikke ting uten at det er en rettferdig grunn til det. I tusenvis av år var denne feiringen assosiert med mange grusomme handlinger, inkludert ofring av barn. Gud levde og var vitne til disse tingene. Han vil ikke ha navnet Sitt knyttet til det.

I dag er julens ånd å FÅ. Ingen spør: «Hva ga du til jul dette året?» - men heller: «Hva fikk du?» Guds vei, i motsetning til Satans vei, er å gi til andre. Den levemåten bringer faktisk mer glede og velsignelser (Apostlene 20:35).

Men det viktigste er at iakttagelsen av hedenske helligdager tilslører noe som er mer fantastisk: Guds Hellige dager.

Den nøyaktige datoen for Kristus' fødselsdag er UKJENT og hvis den hadde vært viktig, ville Kristus befalt at den skulle feires – men Han gjorde ikke det! Vi har ingen opptegnelse i Bibelen om at enten Han selv, apostlene Hans eller Kirken Hans noensinne feiret fødselsdagen Hans. Men Gud *befaler* at vi feirer minnet om datoen for Jesus Kristus' *død* (1 Korinterne 11:24-27) – ikke fødselen Hans. Bare det viser at Guds fokus på Jesus Kristus er veldig annerledes enn det som er fokuset til dagens kristendom!

Har du noen gang lurt på hvorfor vi feirer en dag fremfor de andre, og på årsbasis? De som feirer jul, oppfant ikke den ideen, og heller ikke hedningene i oldtiden, som flere av disse dagens høytider kom fra. Gud er den som skapte særskilte dager som skulle settes til side: *hellige dager*.

Guds hellige dager (som man kan finne i 3 Mosebok 23) er rene, fri for hedenskap, avgudsdyrking, menneskeoffer, materialisme, løgn og kompromiss. Og langt mer enn det, de inneholder spektakulær sannhet som jul og andre

hedenske helligdager ikke gjør – og aldri har – inneholdt! Guds hellige dager kartlegger Hans guddommelige plan for menneskeslekten. De viser hvordan Gud vil frelse de aller fleste menneskene, levende og døde, kristne og hedninger, og hvordan Han vil bringe dem til omvendelse fra syndene sine, gi dem tilgivelse gjennom Jesus Kristus, og lede dem til sann, ren religion, en spennende og evig fremtid. *Det* er virkelig noe som er verdt å feire!

Lær mer om Guds dager! Be
om en gratis kopi av *Hedenske
helligdager – eller Guds
Hellige Dager – hvilke?* av
Herbert W. Armstrong

KONTAKT INFORMASJON

Hvis du ønsker å bestille litteratur fra Guds Filadelfiakirke,
eller be om besøk fra en av prestene våre:

Besøk oss online: www.pcog.org

E-mail: letters@pcog.org

POSTADRESSER VERDEN OVER

De forente stater: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 3700, Edmond, OK 73083

Canada: Philadelphia Church of God, P.O. Box 400,
Campbellville, ON L0P 1B0

Caribbean: Philadelphia Church of God, P.O. Box 2237,
Chaguanas, Trinidad, W.I.

England, Europa og Midt-Østen:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 16945,
Henley-in-Arden, B95 8BH, United Kingdom

Afrika: Philadelphia Church of God, Postnet Box 219,
Private Bag X10010, Edenvale, 1610, South Africa

Australia, Stillehavsoyene, India og Sri Lanka:
Philadelphia Church of God, P.O. Box 293,
Archerfield, QLD 4108, Australia

New Zealand: Philadelphia Church of God,
P.O. Box 6088, Glenview, Hamilton 3246

Filippinene: Philadelphia Church of God, P.O. Box 52143,
Angeles City Post Office, 2009 Pampanga

Latin-Amerika: Philadelphia Church of God,
Attn: Spanish Department, P.O. Box 3700,
Edmond, OK 73083, United States

NORWEGIAN—The Truth About Christmas